

Říjen

Divadelní zpravodaj

112. sezóna 2021/2022

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDINAMI

KLAUN V ÚŽASU NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE

MARTIN MEJZLÍK NEJEN V INSCENACI JAKO BŘITVA

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY → UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNICKÉ ČTENÍ Z CYKLU INPROJEKT

Říjen

NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE
O PROGRAMU A PODMÍNKÁCH
VSTUPU DO DIVADLA NA
WWW.VCD.CZ

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	2.	18:00	NÁHRADA ZA 14. 11.	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 19:30	T	2020
PONDĚLÍ	4.	18:00		K. J. Erben / KYTICE	KONEC 19:30 →		
				Národní poklad z jiné perspektivy. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK			
ÚTERÝ	5.	10:00		KYTICE	KONEC 11:30 →	ŠK	
		18:00	NÁHRADA ZA 11. 11.	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 20:20	N	2019 2020
STŘEDA	6.	19:00		LOSERS CIRQUE COMPANY – KONKURZ			
				Akrobatická show. Režie P. Horníček. Losers Cirque Company, Praha / Festival Cirkulace			
ČTVRTEK	7.	17:00	ZA 16. 3. A 19. 10.	BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 19:45	L	2019 2020
PÁTEK	8.	19:00		ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	PŘEDPREMIÉRA	H 2020
SOBOTA	9.	19:00		JAKO BŘITVA	KONEC 21:30	I. PREMIÉRA	P1 2020 2021
NEDĚLE	10.	19:00		JAKO BŘITVA	KONEC 21:30	II. PREMIÉRA	P2 2020 2021
PONDĚLÍ	11.	19:00	ZA 26. 3. A 17. 12.	PÁTÁ DOHODA	VČD NENÍ POŘADATELEM AKCE!	ZADÁNÍ	
ÚTERÝ	12.	19:00		SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU	KONEC 21:15	DERNIÉRA ↩ str. 10	F 2020
STŘEDA	13.	19:00	ZA 28. 4. A 23. 11.	N. V. Gogol / REVIZOR			Q 2020
				Explozivní anekdota. Hrají V. Kopta, P. Tomicová a další. Režie D. Drábek. Divadlo ABC, Praha			
ČTVRTEK	14.	19:00	ZA 8. 7., 9. 7. A 10. 7.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 21:05		
PÁTEK	15.	19:00	NÁHRADA ZA 10. 11.	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KONEC 21:15	K	2019 2020
SOBOTA	16.	18:00	ZA 11. 10., 23. 10. A 12. 3.	TŘI VETERÁNI	KONEC 20:05		
NEDĚLE	17.	15:00	NÁHRADA ZA 25. 10.	I. Peřinová / KOLÍBÁ SE VELRYBA		P _N	2019 2020
				Pohádka o dvou pirátech, které spolkla velryba. Režie M. Sopuch. Divadlo Radost, Brno			
PONDĚLÍ	18.	8:30		KOLÍBÁ SE VELRYBA		ŠK	
		10:30		KOLÍBÁ SE VELRYBA		ŠK	
		17:00	NÁHRADA ZA 26. 10.	KOLÍBÁ SE VELRYBA		P _P	2019 2020

ÚTERÝ	19.	19:00	JAKO BŘITVA	KONEC 21:30	A 2020
STŘEDA	20.	17:30	AŽ USTANE DĚŠT	KONEC 19:50	S 2021 2022
ČTVRTEK	21.	10:00	JAKO BŘITVA	KONEC 12:30	ŠK
		19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35	R 2021 2022
PÁTEK	22.	19:00	NÁHRADA ZA 16. 10. SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30	
SOBOTA	23.	18:00	JAKO BŘITVA	KONEC 20:30	U 2020
NEDĚLE	24.	19:00	ZA 16. 4. 2020 A 22. 3. 2021 B. Lane – E. Yip Harburg – F. Saidy / DIVOTVORNÝ HRNEC		
			Pohádkový muzikál nejen o hledání pravého štěstí. Hrají P. Jeništa, M. Křížová, V. Kratina, J. Kříž a další. Režie O. Kříž. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec / Pardubické hudební jaro		
PONDĚLÍ	25.	19:00	ZA 27. 5. A 29. 11. S. Thiéry / OSM EUR NA HODINU		
			Bláznivá komedie o sobectví i štědrosti. Hrají M. Zounar, M. Randová nebo D. Šinkorová, M. Kraus a další. Režie A. Procházka. JT Promotion, Plzeň		
ÚTERÝ	26.	10:00	AŽ USTANE DĚŠT	KONEC 12:20	D 2020
STŘEDA	27.	19:00	NÁHRADA 14. 10. AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 21:20	B 2020
ČTVRTEK	28.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	
PÁTEK	29.	19:00	ZAHRADNÍ SLAVNOST	KONEC 21:10	E 2020
SOBOTA	30.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 21:20	C 2020
NEDĚLE	31.	14:00	JAZZ DANCE OPEN 2021 – SOUTĚŽNÍ DEN		
		18:00	JAZZ DANCE OPEN 2021 – GALAVEČER		

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA	2.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30	H2 2020
NEDĚLE	3.	15:00	ZA 26. 4. 2020 A 7. 2. 2021 J. Zimová / TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTI		
		17:00	Interaktivní představení plné hádanek a zpívání. Režie H. Mrázková. Divadlo Scéna, Zlín		
PONDĚLÍ	4.	9:00	ZA 27. 4. 2020 A 8. 2. 2021 TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTI		ŠK
		10:30	ZA 27. 4. 2020 A 8. 2. 2021 TŮDLE NŮDLE aneb ROŠTAČÍME S DĚTI		ŠK
		18:00	DVEŘE DOKOŘÁN SPECIÁL	 str. 15	
			Večer s režisérem B. Rychlíkem a herci P. Borovcem a M. Mejzlíkem věnovaný inscenaci Zahradní slavnost a přenášený živě na Facebooku. Moderuje J. Uherová .		
ČTVRTEK	7.	19:00	POCHYBY	KONEC 20:55	C2 2020
PONDĚLÍ	11.	19:00	KLAUN V ÚŽASU	PREMIÉRA str. 14	
			Večer myšlenek, veršů a písní J. Suchého. Účinkují K. Šafránková, M. Przebinda a J. Šlupka Svěrák. Připravili J. Seydler a J. Šlupka Svěrák.		

ÚTERÝ	12.	9:00	D. Bartůňková / ČERTŮV ŠVAGR	DERNIÉRA	ŠK
		10:30	Pohádka plná humoru, kouzel a písní. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK		
STŘEDA	13.	19:00	ZA 11. 3. A 15. 10.	STOPEM SE PSEM V ASIÍ	
			Cestovatel S. Král o své 33 000 km dlouhé procházce se psem po Asii...		
ČTVRTEK	14.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45	E₁ 2020
PONDĚLÍ	18.	19:00	ZA 7. 4. A 26. 10.	J. Fosse / NĚKDO PŘIJDĚ	PREMIÉRA str. 14 M₂ 2019 2020
			Poetické absurdní drama o touze. Hrají V. Malá, R. Žák a J. Láska. Režie A. Keita. INprojekt		
ÚTERÝ	19.	19:00	ZA 6. 4., 15. 4. A 19. 11.	NĚKDO PŘIJDĚ	 str. 14 M₃ 2019 2020
PÁTEK	22.	10:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 11:55	VG₁ 2020 2021
		19:00	NÁHRADA ZA 18. 11.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	KONEC 21:30 H₁ 2020
SOBOTA	23.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	I. PREMIÉRA P_{1A} 2020 2021
NEDĚLE	24.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	II. PREMIÉRA P_{2A} 2020 2021
PONDĚLÍ	25.	18:00	POCHYBY	KONEC 19:55	X₁ 2020
ÚTERÝ	26.	19:00	NÁHRADA 3. 11.	VENKOV	KONEC 20:45 F₁+F₂ 2020
NEDĚLE	31.	19:00	VENKOV	KONEC 20:45	P_{2B} 2020 2021

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	6.	19:00	ZA 5. 5. A 27. 10.	ZAMILOVANÝ SHAKESPEARE	CHRUĐIM	CH 2020
STŘEDA	13.	19:00	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM	TRUTNOV		
PÁTEK	15.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	JAROMĚŘ		
PONDĚLÍ	18.	19:00	ZA 1. 4. A 17. 10.	NORMÁLNÍ DEBIL	HRADEC KRÁLOVÉ	HK 2019 2020
ÚTERÝ	26.	19:00	NORMÁLNÍ DEBIL	ŽDÁR NAD SÁZAVOU		
SOBOTA	30.	19:00	SHERLOCK V NESNÁZÍCH	KOLÍN		

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

 str. 9 **PREMIÉRA**

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intrubuse odehrávající se tentokrát na střední škole, ve vojenském útvaru nebo v oblastním divadle. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špíner. Režie R. Bellan.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

 str. 6–8 **PREMIÉRA**

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. Poetická, vtipná hra o výjimečné české spisovatelce, která ale nelíbí její životní příběh, spíše se básnivými doteky přibližuje k tomu, co je v jejích osudech neuchopitelné. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková / ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ

PŘEDPREMIÉRA

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností, léčily, věštily, pomáhaly, ale i škodily. Dora Idesová rozplétá osudy žen svého rodu, který sahá až do 17. století k procesům s čarodějnicemi a končí v současnosti. Zkoumání tajemných tradic a rituálů ji zavede až k poznání sebe sama...
V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

M. Haddon – S. Stephens PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM

Záhadnou smrt sousedčina psa se rozhodne vyřešit patnáctiletý autista Christopher. Hrají J. Láška, P. Janečková, E. Lásková, L. Špiner a P. Borovec. Režie K. Jandáčková.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Komedie roku 2007 a L. Špiner s oceněním za nejlepší mužský herecký výkon GRAND Festivalu smíchu 2008! Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

M. Crimp / VENKOV

Napínavý příběh milostného trojúhelníku s nádechem morfia. Lékař Richard se svou ženou opustil velkoměsto. Richard jezdí za svými nemocnými na odlehlá místa po celém obvodu. Jedné noci přiveze dívku v bezvědomí, kterou údajně viděl ležet u cesty. A je po idyle...
Hrají P. Janečková, M. Mejzlík a V. Malá. Režie J. Klímsza.

V. Havel / ZAHRADNÍ SLAVNOST

Absurdní komedie o nezadržitelném vzestupu nenápadného kariéristy, která autorovi zajistila světovou slávu už v 60. letech minulého století, přesto je i dnes znepokojivě aktuální. A nejspíš ve všech epochách.
V hlavní roli P. Borovec. Režie B. Rychlík.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na Cenu Thálie 2020. Režie P. Novotný.

T. Stoppard – M. Norman – L. Hall ZAMOLOVANÝ SHAKESPEARE

Výpravná romantická komedie o jednom z nejslavnějších dramatiků všech dob. V hlavních rolích J. Ondrušková j. h. a J. Láška. Režie P. Novotný.

J. W. Goethe SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

 str. 10

Strhující mnohovýznamový příběh osudových lásek podle stejnojmenného románu. „Nic není pro žádný vztah tak osudné, jako příchod někoho třetího,“ říká na počátku románu jedna z jeho hlavních postav. Ale Eduard a Charlotta dopustí příchod hned dvou „třetích“...
V hlavních rolích P. Janečková a J. Pejchal. Režie Z. Dušek.

A. Bovell / AŽ USTANE DĚŠT

V mysteriózní hře, odehrávající se v letech 1959–2039, se rozkrývají tajemství několika lidských životů. Hrají R. Chvalová, J. Láška, V. Malá, L. Mecerodová, M. Mejzlík, M. Sikorová a další. Režie F. Nuckolls.

K. Ludwig / SHERLOCK V NESNÁŽÍCH

Brilantní situační komedie s detektivní zápletkou v prostředí tajemné usedlosti na samotě, na které proslulý herec hostí své kolegy. V hlavních rolích J. Musil a J. Janoušková. Režie J. Ryšánek Schmiedtová.

J. Werich / TŘI VETERÁNI

Pohádka pro celou rodinu nejen podle kultovního českého filmu. Tři vysloužilí vojáci se zapletou do světa kouzel. V hlavních rolích T. Lněnička, M. Mejzlík a A. Postler. Režie P. Novotný.

J. P. Shanley / POCHYBY

Napínavá komorní hra o slabinách skálopevné víry ve správnost vlastních dobrých úmyslů. Zkušená sestra Aloysius, představená chlapecké církevní školy, obviní otce Flynn, charismatického učitele náboženství a tělocviku, ze zneužívání jednoho z chovanců školy. Je si ale skutečně jistá, že jedná správně? Hrají J. Janoušková, J. Pejchal, E. Lásková a R. Chvalová. Režie P. Krejčí.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Čtrnáct sousedů na schůzi SVJ řeší nejen neuspokojivý stav jejich domu, ale i sousedských vztahů. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, E. Lásková a P. Borovec. Režie R. Bellan.

MARTIN MEJZLÍK

nejen v inscenaci Jako břitva

S. M. SIKOROVOU COBY JOSEF NĚMEC V JAKO BŘITVA, FOTO J. FAUKNER

Po takřka půlročním odkladu se inscenace JAKO BŘITVA dočká na začátku října premiéry. S diváky se setkala už v září na předpremiéře a dvou zájezdech do Mladé Boleslavi a byla jimi přijata velmi vděčně. Hlavní mužskou roli v ní po boku Martiny Sikorové jakožto Boženy Němcové ztvárňuje MARTIN MEJZLÍK, který letos v červenci završil šestou dekádu svého života. Skoro polovinu ho prožil v Pardubicích. Ve Východočeském divadle je v angažmá už třicátou sezónu.

Martine, vedeš si osobní herecký archiv?

Osobní archiv si nevedu. I když by bylo asi zajímavé ohlédnutí za tím vším, čím člověk prošel, co ho potkalo. Ale zase nevím, k čemu by to vlastně bylo, protože s odchodem člověka to všechno zanikne a nikdy už se do těch archivů nikdo nepodívá.

Takže nevíš kolikátou tvou rolí je Josef Němec?

To opravdu nevím, natolik pod kontrolou to nemám.

Podle dokumentace Divadelního ústavu v Praze má pořadové číslo 143. Jaký byl tvůj vztah k Boženě Němcové ještě před studiem role jejího manžela?

Už jsme o tom v nějaké debatě mluvili. Asi jako pro většinu mých vrstevníků byla Božena Němcová povinná četba a člověk k ní podle toho tak trochu přistupoval. Ale samozřejmě jsem se setkal už

jako dítě s jejími pohádkami, které mi četli rodiče a později jsem si je četl sám. Ty se mi líbily, ty asi zasáhly celou moji generaci, dnešní děti už možná tolik ne. Její pohádky jsou krásné. Potom přišla na řadu povinná četba, a to už si člověk přečetl jenom Babičku, nanejvýš ještě Divou Báru, a tím pro něj dílo Boženy Němcové skončilo.

Teď jsem se s ní potkal víc a blíže. Díval jsem se i na televizní seriál, ten mě zaujal, protože jsem o jejím životě vlastně nic nevěděl. Naše inscenace se na ni dívá z jiného úhlu pohledu, není to biografie, je víc zaměřená na její duchovní svět, vnitřek. Přejde mi ten pohled hodně zajímavý, právě i pro diváky toho televizního zpracování, které je úplně jiné.

Přístup a rukopis autorky Lenky Lagronové mě překvapil – mimo jiné – neokázalostí a originalitou zároveň. Líbí se ti? Co bys o něm řekl?

Líbí se mi. Ze začátku jsem se v něm obtížně orientoval, protože si neumím číst divadelní texty sám. Až když se do nich víc ponořím při práci s režisérem a s hereckými partnery, tak v nich nacházím kvalitu. Režisér Radovan Lipus se snažil přesně vystihnout, co autorka Lenka Lagronová napsala, šel do hloubky, a myslím si, že se mu to podařilo. Pak se mi ten text postupně otvíral a přicházel jsem na to, jak je krásný, divadelní, hluboký až shakespearovsky, dostává se postavám do nitra. Vůbec nejde po povrchu biografického příběhu Boženy Němcové, ale je i o nás, o lidech.

Jak rozumíš autorčinu pohledu na český národ?

Ten mi přijde snad až příliš pesimistický. Protože si myslím, že nejsou všichni takoví, jak vyznívá z toho, co autorka napsala. Je opravdu hodně kritická. Já si myslím, že je hodně lidí inteligentních a že dělají spoustu smysluplných věcí.

Co bys chtěl říct o své roli a o své práci na ní?

Když má člověk dobré vedení, když režisér hned ze začátku vymezí roli jasně, mantinely, tak jde práce snáz, herec se lépe orientuje. A tady to tak bylo. Snažili jsme se hledat, rozkrývat ten složitý vztah mezi Němcem a Němcovou. Ono se ani přesně historicky neví, jak to mezi nimi ve skutečnosti bylo a jací byli oni sami. Jsou na to různé pohledy. Tak jsme se snažili hledat s vědomím toho, že nic není černobílé. Nemyslím si, že Josef Němec byl gauner nebo ochlasta, jak se někde uvádí. A na vztahu mezi dvěma lidmi je vždycky něco hezkého a něco ne. Takže jsem s tou rolí nijak nebojoval, hraju ji rád.

↓ S M. KLENKOVOU V ROLI MACHEATHA V ŽEBRÁCKÉ OPEŘE, VČD 1997

Inscenace vznikala v době naprostého odloučení od diváků. Jaké bylo pro tebe to dlouhé období, kdy se nedalo hrát? Jak jsi ho trávil?

Ten první lockdown byl vlastně docela příjemný, protože si člověk trochu odpočinul a měl čas na všechno, co dlouho odkládal. Bylo jaro a člověk ho mohl vnímat, odjet třeba na tři dny na chalupu, do přírody. Úplně bez práce to období nebylo, protože jsme v divadle točili četby, dělaly se oprašovací zkoušky. Ale večery jsme měli volné, což jinak skoro neznáme. Ten druhý lockdown byl horší. Jednak byla zima a byli jsme zavření doma. Ale hlavně ta další pauza v hraní nebyla vůbec příjemná ani zdravá pro psychiku a taky pro hereckou kondici. Je to naše profese a potřebujeme ji dělat, potřebujeme každodenní kontakt s diváky. Když tak dlouho chyběl, narůstala nejistota. Je hrozně těžké potom do toho vlaku zase naskočit a rozjet ho. Bylo to dlouhé.

Navzdory uzavřeným vchodům pro diváky bylo v divadle práce stále dost. Dělala ti nějaká z nich radost?

Velkou radost mi dělalo natáčení audioknihy, mluvené slovo mám hodně rád. Je to naprosto soustředěná práce. V divadle je herec součástí velkého celku, je závislý na práci spousty kolegů. Ke čtení na mikrofon si zaleze sám a sám si s tím vyhraje. Bavilo by mě, kdyby těhle práce bylo víc. Až jsem si říkal, že by mě asi bavilo se tím žít.

To ale nebyla jediná práce v období, kdy se nehrálo. V divadle se pořád zkoušelo. I když se nekonaly premiéry, tak vzniklo šest inscenací.

To je pravda. Já jsem ve třech z nich. Ještě před lockdownem jsme začali zkoušet Venkov, ten se dvakrát odložil a nakonec se dočkal premiéry až teď. Pak jsem zkoušel Jako břitva a potom Zahradní slavnost, ta už premiéru mít mohla, ještě v červnu. Takže jsem ve dvou inscenacích, které jsou nazkoušené, ale premiéry zatím neměly. Je to takové zvláštně pokřivené, když se práce zastaví těsně před tím pomyslným cílem. Snad už se teď ty uložené inscenace přivedou na světlo. A ještě jsme dělali s Radkem Žákem scénické čtení Kámen a bolest. A Jana Uherová dělala streamované pořady s námi herci, aby se udržoval aspoň nějaký kontakt s publikem. Takže práce byla, ale chybělo jí to, na co jsme zvyklí – přímé reakce diváků. Myslím, že se během toho období jednoznačně potvrdilo, že ten přímý kontakt nic nenahradí. Nám chybí diváci a my jim našťěstí taky.

Chtěl bys ze svého posledního desetiletí vzpomenout na některé inscenace, ve kterých jsi rád hrál?

Samozřejmě jsou věci, které má člověk radši než jiné. Mně víc vyhovují vážnější žánry. Dobrá komedie je taky fajn, když diváci bezprostředně reagují, ale každý den bych ji hrát nechtěl. Protože si víc vychutnám něco, s čím si můžu hrát, kde je nějaký vnitřní proces.

→ S L. ŠTĚPÁNKOVOU JAKO RYTÍŘ HANS
V ONDINĚ, VČD 2003, FOTO M. KLÍMA

Když každé představení může být trochu jiné, protože v té hře člověk pořád dál hledá a nachází. Strašně rád jsem hrál Královu řeč. To téma mi přijde velice silné a nadčasové, a je to navíc skutečný příběh, v tom je taky velká síla. Měl jsem rád inscenace, které jsme dělali s Břeťou Rychlíkem, Konec masopustu a Kali-bův zločin. Taky mám rád inscenaci Až ustane déšť, přestože v ní hraju jenom začátek a konec, ale moc se mi líbí a mám hodně rád práci s Filipem Nuckollsem. A je to zajímavá výzva, moje role je neobvyklá a začínám celou hru úplně sám, v dlouhém monologu bez partnera. Teď se moc těším, až začneme hrát Venkov, práce s Januszem Klimszou mě moc bavila a ten text je moc zajímavý, úplně jiný žánr a tvar, jaký se tu nikdy nehrál. Takže se těším, až si to trochu ohrájeme, protože tam velice záleží na souhře mezi partnery.

Jako herec se příležitostně uplatňuješ také v rozhlasu, televizi i filmu. Co ti přináší mimodivadelní herecká práce?

Já ji příliš nevyhledávám. S výjimkou rozhlasu, o mluveném slově už tu byla řeč, to mám rád. Jinak se jedná spíš tu a tam o jednorázové kšeftíky, které neodmítám, protože si při nich člověk něco přivydělá. Ale ta práce samotná mi nic nepřináší, leda tak stres.

A z prostředí a lidí kolem filmu nijak nadšený nejsem, člověk tam zažije spoustu neprofesionality. Bavil by mě dabing. Jenže ten už taky není, jako byl dřív, kdy si člověk mohl dát trochu záležet. Teď už jde skoro jenom o rychlost. Ale pořád je to zpestření při každodenní práci v divadle.

Tvou ženou je naše výborná inspicientka Martina Mejzlíková, takže jste divadelní pár. Máte dvacetiletou dceru a sedmnáctiletého syna. Kam směřují?

Nevím, to asi teď ještě nevědí ani oni. Zatím to jsou studenti, tak snad mají ještě čas.

K divadlu si občas přičichnou. Rozmlouval bys jim, kdyby se chtěli dát touhle cestou?

Asi ne. Ne že bych tím byl nějak nadšený, ale proč ne? Zuzka nějaký umělecký směr nabírá, maluje a chce zkusit nějakou uměleckou školu, spíš výtvarnou. Ale divadlo trochu poznala a vidí, že je to zajímavé prostředí a v něm zajímaví lidé, kteří mají rádi svoji práci. Adam je zatím na střední škole a nějaké jasné zaměření ještě neprojevuje.

A máš ty představu, čím bys byl, kdybys nebyl herec?

To nevím. Herectví je práce, kterou jsem si vybral a snažím se ji dělat co nejlíp. Dovedu si představit, že bych dělal něco jiného, proč ne? Bylo by krásné být zahradníkem. Nebo pracovat někde u zvířat. To by mě určitě bavilo a naplňovalo a bylo by to třeba bez stresů. Ale jsem herec. A jsem Rak a nerad dělám změny. Tak už radši zůstanu hercem a budu si to užívat, protože snad už něco umím a baví mě to. Čím jsem starší, tím víc si užívám každou novou práci a těším se na každou novou příležitost. A nejenom v divadle. Když jsou takhle krásné dny, tak mi moc pomáhá se hýbat, sportovat, vyjet na kole k vodě. To mě úžasně nabíjí. I když je člověk starší a v něčem už nějak omezený, tak je skvělé, když dělá to, co ještě může.

Přeju ti, abys i nadále mohl užívat co nejvíc ode všeho a děkuju za popovídání.
JaP

ČEKÁNÍ NA DEBILA (2)

Retrokomedie **NORMÁLNÍ DEBIL 2** s podtitulem *Osmdesátky aneb Kalendárium* se blíží ke své vytoužené odložené premiéře, které se fandové prvního dílu už jistě nemohou dočkat. A tak mě napadlo zeptat se také našeho malého hereckého týmu, s jakými pocity očekává první uvedení inscenace, na níž jsme před více než půl rokem pracovali spolu s autorem a režisérem Robertem Bellanem.

JOSEF LÁSKA: Na premiéru se vlastně více či méně netěším. Ale neberte to, prosím, špatně, je to zvláštní pocit, připravit představení a nikomu ho na konci zkoušené „neukázat“. Mám to v sobě jaksi neukončené, a tím pádem se této posunuté premiéry děším. Nevím, jestli nám vyjde vše, co jsme si zkoušeli, a jestli budu vtipný. A přiznejme si, že být vtipný je u komedie dost důležité. No tak uvidíme. Snad nebudeme za debily.

VERONIKA MALÁ: Na Debila se těším! Je to takové adrenalinové představení... Zahrát si za hodinku a půl tak zo rolí, které vás baví, a přitom se nestihnete ani rozkoukat. Hlavně mám pocit, že si to všichni užíváme! Tak snad splníme vaše očekávání a budete se bavit jako my, naši milí diváci!

PETR BOROVEC: Já se na to teda vůbec netěším. Mám naprosto příšerné spoluhráče, kteří mi to kazí, chybí tomu humor (nechápu, proč z toho autor udělal existenční drama), trvá to 3,5 hodiny bez PAUZY!!! Prostě ne, polévá mě studených pot, když na to myslím... Ale to tam nepiš. Dej tam, že se na to těším, že je to naprosto špičkový tým, že se těším na reakce diváků a že odpočítávám dny do derni... ehmm... premiéry.

Hotovo a teď si jdu dát panáka, protože jsem na to začal zase myslet.

LADISLAV ŠPÍNĚR: Co bych ti tak řekl, na Debila 2 se moc těším, protože kolega Borovec celou inscenaci bojkotuje, považuje ji za existenciální drama a autora Bellana ani nás nemá rád. Přitom je to suprová hodinová komedie se dvěma přestávkami a výkony herců přesahují rámec Cen Thálie. Kromě kolegy Borovce, který by měl zapracovat na pozitivním přístupu k této inscenaci. Je nesmírně těžké pohrát si se skvělým humorem autorovým, když nemáš partáka. Ještě že se mohu opřít o dechberoucí výkony kolegů Lásky a Malé. Borovec hanba!!! Ať žije Debil 2!

A na závěr režisér ROBERT BELLAN: Těším se moc. Herci totiž ve „dvojce“ podávají mimořádné výkony a jsou tak vtipní, že se na zkouškách smál i mimořádně plachý a skromný autor! Už se nemohu dočkat, až to rozbálí před diváky, jejichž reakce, myslím, hercům chyběla nejvíc. Prostě doufám, že si to všichni koenečně na premiéře společně užijeme a nasměrujeme inscenaci k dlouhé a úspěšné existenci v pokud možno normálním divadelním provozu.

AnH

P. BOROVEC, V. MALÁ, L. ŠPÍNĚR A J. LÁSKA V *NORMÁLNÍM DEBILU 2*, FOTO J. VOSTÁREK

Naposled SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU

V první polovině října se rozloučíme s inscenací SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU. Dekorace, kostýmy a rekvizity se odvezou do skladu a z umělecké práce zbude pár fotek a prchavých vzpomínek. Takový je každý divadelní počin: má krátký a neúprosně konečný život. A asi je to tak dobře.

Ale protože tahle inscenace vznikala způsobem, jaký tu nikdo nepamatujeme, a je v repertoárových divadlech poměrně neobvyklý, neuškodí na něj ještě zavzpomínat. A připomenout divákům, kteří inscenaci neviděli, anebo těm, kteří by ji rádi viděli znovu, že mají ještě onu poslední možnost zvanou derniéra. **12. října v Městském divadle.**

Spříznění volbou je původně román **Johanna Wolfganga Goetha**. Scénář k naší stejnojmenné inscenaci je jeho dramatičtější. Vznikal z nápadů a podnětů režiséra **Zdeňka Duška**, ve spolupráci se

mnou. Nikdy jsem něco takového nezažil. Text se rodil strašně rychle, Zdeněk vydával tvůrčí pokyny, které jsem často pochopila jen mlhavě, ale všemi silami jsem se je snažila splnit, protože jsem tušila, že s tímhle režisérem nezabloudíme. Podobně pak probíhalo i zkoušení, text se den ze dne proměňoval, herci to nesli se statečností i skřipením zubů, což obě je jím vlastní. Nikdo z nás nevěděl, co vzejde z dnešní či zítřejší zkoušky, kde budeme za týden a k čemu vlastně směřujeme. Koncem zkoušení jsem měla dojem, že režisér a já už spolu nemluvíme, že jede na svém bicyklu (což je atribut,

který k němu neodlučitelně patří) někam, kam nikdo nedohlédneme, jen běžíme za ním, protože věříme, že on přesně ví, kam jede. Ráno v den premiéry udělal ještě několik změn v aranžmá, takže jsem večer na začátku představení měla pocit, že jsem si do hlediště sedla nějak opačně nebo že se mi prohodily hemisféry. Ale kupodivu všechno dávalo smysl, herci hráli, až to bralo dech, a příběh, který jsme vlastně až do té chvíle neznali úplně do konce, byl strhující a dospěl do katarze. Myslím si, že tu koncentrovanou energii pocítili i ti diváci, kteří by třeba raději pili jiný čaj a z jiného šálku. JaP

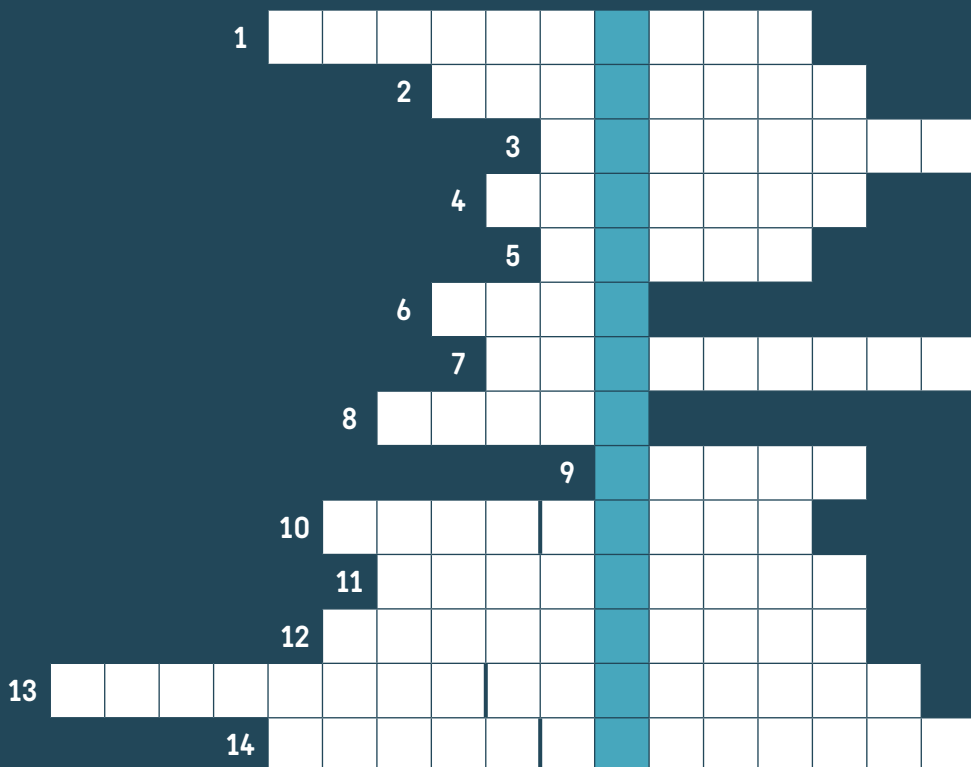
↓ J. PEJCHAL, M. MEJZLÍK, V. MALÁ, P. JANEČKOVÁ A A. PLÁŠKOVÁ VE SPŘÍZNĚNÍ VOLBOU, FOTO J. FAUKNER

KŘÍŽOVKA

s Dagmar Novotnou

Tentokrát vám pozdrav v podobě vzpomínky na své herecké začátky posílá herečka **DAGMAR NOVOTNÁ**, která je neodmyslitelnou součástí našeho divadla již 35 let. K vyluštění tajenky vám opět pomohou fotografie na následující dvoustraně, na každé z nich uvidíte Dášu v jiné roli a vaším úkolem bude jako vždy doplnit jméno postavy, kterou ztvárnila.

Moc ráda vzpomínám na svého profesora herectví na JAMU pana Rudolfa Krátkého. Když jsem nastoupila do prvního ročníku, tak jsem chtěla být přece tou dramatickou umělkyní, protože to je přece to pravé divadlo...

A on mi tehdy řekl: „Já z tebe tu za... (vit tajenka) vymlátím!“

A jak řekl, tak se taky stalo. Začala jsem mít ráda i tu divadelní randu. Děkuju, pane profesore!

Svá řešení opět poslejte na adresu hlavackova@vcd.cz, 1. listopadu vylosujeme tři úspěšné luštitelé, kteří se mohou těšit na drobné divadelní dárky.

Vítězům z červnového čísla srdečně blahopřejeme! Byli jimi paní Šárka Hortová, paní Michaela Svobodníková a pan Karel Buzek.

AnH
→

8

9

10

11

12

13

14

KLAUN V ÚŽASU na Malé scéně ve dvoře

Verše **Jiřího Suchého** stírají rozdíl mezi básní a písní. Jeho texty mají kvality výsostné poezie, a zároveň splňují i veškeré předpoklady hudebního tvaru. Nápaditost a vynalézavost slovních spojení, významových zákrut, metafor a rýmů je navíc podivuhodně překvapivá, jakkoli vyznívá samozřejmě a skoro bezděčně. Snad právě tento básnický dar, povznesený melodiemi Jiřího Šlitra či jiných skladatelů – sám Jiří Suchý jich složil okolo pěti set – způsobuje semaforským písním nesmrtelnost a v mnoha případech až zlidovění v tom nejlepším slova smyslu.

Divadlo Semafor oslavilo již šedesát let existence a stále žije. A Jiří Suchý se dožívá významného životního jubilea. Připomeneme si je **11. října na Malé scéně ve dvoře** a blahopřejeme už nyní.

Pořad **KLAUN V ÚŽASU** z veršů, písní a úvah básníka, všestranného divadelníka, skladatele, výtvarníka a mimořádné komplexní osobnosti připravil režisér **Jiří Seydler**. Významným inspiračním zdrojem mu byla zatím poslední knížka Jiřího Suchého *Klaun* to zkouší znovu, vydaná letos nakladatelstvím Galén. V pořadu vystoupí **Karolína Šafránková, Michal Przebinda a Jiří Šlupka Svěrák**. JaP

← V POŘADU SPOLU S M. PRZEBINDOU A J. ŠLUPKOU SVĚRÁKEM
UVIDÍTE K. ŠAFRÁNKOVOU, FOTO J. SEJKORA

NĚKDO PŘIJDE – v říjnu už s diváky!

V **pondělí 18. října v 19 hodin uvedeme na Malé scéně ve dvoře premiéru scénického čtení současné norské hry NĚKDO PŘIJDE.**

Absurdní mikrodrama o touze dramatika **Jona Fosseho** jsme zkoušeli už na jaře, ale protože divadlo bylo zavřené (a nikdo přijít nemohl), připravili jsme pro vás spolu s režisérkou **Aminatou Keita** a **Janem Musilem**, jenž se tentokrát chopil kamery a střihu,

alespoň záznam inscenace, v němž jsme si troufli využít filmových prostředků. Na divadelní premiéru tedy srdečně zveme i ty diváky, kteří už hru online viděli, protože divadelní verze se od té „filmové“ bude lišit. Můžete se těšit nejen na naše herce **Veroniku Malou, Radka Žáka** a **Josefa Lásku**, ale také na živou hudbu v podání akordeonisty **Jaroslava Jurečky**, a samozřejmě i na závěrečnou diskuzi se všemi tvůrci včetně režiséřky. AnH

↓ V. MALÁ A R. ŽÁK VE HŘE NĚKDO PŘIJDE

↓ ... A J. LÁSKA, FOTO P. ŠEDIVÝ

INprojekt

DVEŘE DOKOŘÁN SPECIÁL

O ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

← REŽISÉR B. RYCHLÍK S J. PEJCHALEM PŘI ZKOUŠENÍ ZAHRADNÍ SLAVNOSTI

V říjnovém streamu Dveře dokořán speciál si tedy budeme povídat s Břetislavem Rychlíkem o potřebě inscenovat Havlovy texty, i o tom, jestli jsou pořád aktuální. A také se dozvíme, proč se rád vrací do našeho divadla. Hosty živého vysílání budou i představitelé stěžejních rolí v inscenaci – **Petr Borovec** a **Martin Mejzlík**.

V pondělí 4. října se sejdem v Malé scéně ve dvoře s celým týmem, který točí a zvučí streamy, i s hosty. Tentokrát to bude až ve 20 hodin a diváci budou moci sledovat Dveře dokořán nejen online na našem facebookovém profilu, ale uvítáme i osobní účast publika v sále. Navážeme tak na tradici pořadu Bez kostýmu – se stolovou úpravou a s občerstvením. Já osobně se budu moc těšit, věřím, že toto setkání bude přínosné a smysluplné, ale rozhodně i zábavné, protože Břetislav Rychlík je skvělý vypravěč a výborný společník.

JaU

↓ M. MEJZLÍK A P. BOROVEC JAKO LIKVIDAČNÍ TAJEMNÍK A HUGO PLUDEK, FOTO J. FAUKNER

Streamový pořad DVEŘE DOKOŘÁN, který v živém vysílání na Facebooku přinášel rozhovory s našimi herci a režiséry a byl jedním z mála spojení divadla s diváky, nekončí, ale bude pokračovat i v této sezóně.

V době pandemie covidu-19 jsme hledali všechny možné cesty, jak se připomenout veřejnosti a informovat naše početné předplatitele o tom, co zkoušíme a „za zavřenými dveřmi“ připravujeme. Vedle toho vznikla potřeba komunikovat i se studenty středních a základních škol, a tak jsme uvedli několik „speciálů“, které se věnovaly konkrétním inscenacím – o Žitkovských bohyních s režisérkou Kateřinou Duškovou a s režisérem Radovanem Lipusem a aktéry inscenace Jako břitva. Plánujeme vyzpovídat Petra Novotného, jehož Noc na Karlštejně měla premiéru v červnu na Kunětické hoře a v divadle byla poprvé uvedena 11. září. A už 4. října do našeho improvizovaného studia na Malé scéně ve dvoře usedne **BŘETISLAV RYCHLÍK**, se kterým si budeme povídat (nejen) o inscenaci hry **ZAHRADNÍ SLAVNOST** Václava Havla.

Absurdní komedie, která auto-rovi zajistila světovou slávu už v 60. letech minulého století, nebyla zatím v našem divadle nikdy uváděná. Václava Havla jsme naposledy inscenovali v roce 1965, kdy měla premiéru jeho hra Vyrozumění. Takže Zahradní slavnost přinesla divadlu hned dva bonusy: setkání s významným a neprávem opomíjeným českým autorem a zkoušení s režisérem, který v našem divadle inscenoval už dva velmi úspěšné kusy – Konec masopustu a Kalibův zločin.

Spolupráce s režisérem Rychlíkem znamená pro náš herecký soubor pokaždé výzvu a hledání nových inscenačních postupů a hereckého výrazu. A nejinak to bylo i u Zahradní slavnosti – důraz na stylizovaný projev a výrazné komické prvky kladly na herce vysoké nároky.

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

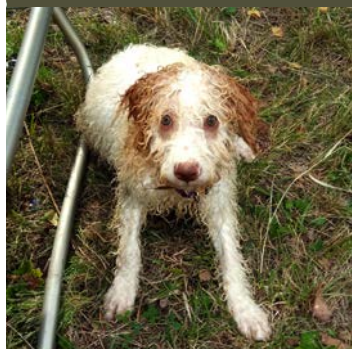
Ani letos vás neochudíme o prázdninové zážitky našich herců, kteří, byť hráli ještě v půli července a před diváky znovu předstoupili už v polovině srpna, stihli procestovat různé kouty nejen naší republiky, prožít řadu občas až dobrodružných chvil a hlavně načerpat dostatek síly a energie do dalšího zkoušení a hraní. Jaké tedy bylo léto našeho ansámblu?

RaŠ

JAN MUSIL: #Rodina#Pratele#Jeseniky#Rejviz#Bylokrasne
#Obcasprselo#Potomobed#Doporucuju

RADEK ŽÁK: Prázdniny jsme se s rodinou rozhodli obětovat uprchlíkovi z Balkánu. Narušili jsme tak sice sousedské vztahy a navíc stále hledáme společný jazyk. Chiara ale prospívá, neboť se dnes již dostala na váhu 6 kg!

MARTINA SIKOROVÁ: Mým asi největším prázdninových dobrodružem bylo započítání mého Camina (poutní cesty svatého Jakuba). Došla jsem do Kácova a přeju si tam zase navázat. Pak jsem se zamilovala do kapličky v Černé Vodě. Taky jsem byla na Moravě. A taky dost v Pardubicích, chodila jsem na návštěvy, které jsem předtím dost zanedbávala. A vedla krásné rozhovory. Myslím, že hloubku spousty z nich jsem dodnes zcela nepobrala (viz foto).

KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ: Prázdniny pro mě byly báječné, neb jsem čas trávila s celou rodinou u moře v Chorvatsku nebo u řeky Otavy a také na výletě v Amsterdamu. Také jsem se procházela se svou milovanou fenkou Lili, navštívila přátele a odpočívala. Už jsem se ale nemohla dočkat divadla, diváků a nové sezóny... :-)

DAGMAR NOVOTNÁ: Nový díl filmové série – VINNETOU A DÁŠENKA V ASANACI.

ALEXANDR POSTLER: Já jsem měl v létě o zábavu a práci postaráno. Jeden kocourek dostal jméno Čičísek, ten se s námi z chalupy přestěhoval do Pardubic, ale domov našli i jeho dva bráškové.

PETRA JANEČKOVÁ A LADISLAV ŠPINER: O prázdninách jsme měli ten největší den dvou lidí, tedy svatbu, a to nám zabralo víceméně celé prázdniny, protože svatba není jen příprava, ale i nekonečné oslavy. Jinak jsme tradičně trávili volno v Krkonoších s kamarády a u nás na chalupě, kde jsme celá rodina makali na zvelebení a zároveň trávili společné večery u ohně. Prostě poklidné prázdniny v kruhu rodinném.

ZDENĚK RUMPÍK: Moje paní dostala už v zimě k jubileu vysněného „Tutanchamona“. Svezl jsem se. V létě se utrácely „covid“ vouchery. Malta a milovaná Itálie s galerií Uffizie ve Florencii. A jako obvykle spousta práce na chaloupce.

VERONIKA MALÁ: Letošní prázdniny jsem strávila v autě, byla jsem snad v každém koutě naší republiky. A hlavně u vody a ve vodě na surfu a na wakeboardu, na lehátku a v lese... Takže jsem celé léto strávila se svou dodávkou a se svými přáteli. Nemůžu ani napsat, jaký zážitek byl nejsilnější, protože jsem zažila snad nejlepší léto! Ještě chci dodat, že moje auto se jmenuje Grekson a je to velká láska, chlap, co mě nikdy neopustí, než shnije. :-)

JINDRA JANOUŠKOVÁ A PETR DOHNAL: Letošní prázdniny jsme převážně strávili na chatě projížďkami na kolech a návštěvami památek, bylo to moc fajn. Největším zážitkem však byla svatba naší dcery Terezky. Saty, které si nechala ušít v naší divadelní krejčovně, se všem také moc líbily!

MARTIN MEJZLÍK: Letošní dovolená proběhla bez dětiček – podle jejich názoru jsou už rodiče trapný. Nejprve jsme se ohřáli na Istrii a potom jsme mokli na kolech v Jeseníkách.

ELIŠKA A JOSEF LÁSKOVI: Naším největším zážitkem z prázdnin byla cesta, kterou jsme podnikli s naším karavanem po Itálii. Začali jsme u Lago di Garda, ale po pár propršených a chladných dnech jsme se rozhodli přesunout k moři. Na cestování s karavanem milujeme tu svobodu, můžeme zůstat, kde se nám zrovna líbí, a pokud to není ono, tak jedeme dál. Chtěli jsme vám přiložit nějakou pěknou fotku, ale na většinu z nich je buď jídlo, nebo jídlo a my, a je pravda, že jsme se tou Itálií doslova projedli. Ale když oni tam mají všechno tak dobrý!

TOMÁŠ LNĚNIČKA: Moje prázdniny – trošku krátké, ale krásné! Čas na moje milované děti, na moji lásku i na „hopkání“ po řeckých ostrovech. Všechno zalité sluncem.

JOSEF MATHIAS MINAŘÍK

VERNISÁŽ
VE FOYER

Odloženou premiéru inscenace hry Lenky Lagronové *Jako břitva* v sobotu 9. října doprovodí ve foyer rovněž odložená vernisáž výstavy děl malíře Železných hor JOSEFA MATHIASA MINAŘÍKA. Výstava bude v divadelní galerii k vidění až do premiéry Žitkovských bohyní v polovině prosince.

K představení autora využijme slova historika umění Adolfa Bunty Krále: „Renomovaný malíř Josef Minařík, absolvent vysoké školy výtvarného zaměření, patří k oněm významným českým krajinářům, pro které je rodná krajina okolí Ronova nad Doubravou a Heřmaně trvalým inspiračním zdrojem.

Ve výběru námětů a tvůrčích podnětů navazuje tak vědomě na umělecký odkaz ronovského rodáka Antonína Chittussiho (1847–1891) a Jindřicha Pruchy (1886–1914), který maloval v nedaleké Běstvě v Železných horách. Optický a reálný obraz krajiny však svým podivuhodným a charakteristickým malířským rukopisem přetvořuje Josef Minařík v imaginativní krajinu, v níž se básnická vize umělce slučuje se skutečnou i tušenou krásou přírody. Josef Minařík chápe krajinu jako interiér, v němž se odvíjí tajemný děj, dialog člověka s přírodou. Často ožívuje krajinu i drobnými stavbami, které mapují umělecký itinerář slavného barokního architekta Giovannioho Santiniho Aichla, který v této krajině tvořil své sakrální stavby. Tvarová oblast, utlumená magická barevnost, vyvážená kompozice a poutavý

výběr námětů vytváří často až surrealistickou malířovu představu o géniu loci nejen této krajiny, ale i povšechné symbolice české krajiny.

Josef Minařík patří ke krajinářům, kteří ve výběru tématu zdůrazňují nutnost zachování přírodních krás nejen české krajiny jako tuscule člověka dnešní přetech-nizované doby, svým způsobem odpoetizované. V této své tvůrčí a filozofické zpovědi patří k těm, kteří, ač zachovávají svojí rodovou identitu, směřují k nadnárodním přírodním oblastem této planety, jejíž budoucí existence je určena vztahem k životnímu prostředí. Jeho dílo je současně svědectvím i mementem dnešní doby se zachováním individuálních a charakteristických znaků malířského rukopisu, bez jakékoliv snahy po efemérní podbíživosti.

Josef Minařík, malíř snů a skutečností, naplňuje tak myšlenku Alberta Einsteina: Nejkrásnější, co můžeme prožívat, je tajemno. To je základní pocit, který stojí u kolébky pravého umění a vědy.“

Více se dozvíte na www.galerieminarik.cz.

RaŠ

ZIMA V ŽELEZNÝCH HORÁCH (1996), OLEJ NA PLÁTNĚ, 90 X 100 CM

STAVÍME HROŠÍ SILOU

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 608 872 224
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2021 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: M. SIKOROVÁ A P. ŠTĚPÁNEK, NOC NA KARLŠTEJNĚ, FOTO J. SEJKORA